

Mgr. Michaela Marksová
ministryně práce a sociálních věcí

V Praze dne
Č. j.: MPSV-2017 [REDACTED]

Rozhodnutí

Ministryně práce a sociálních věcí rozhodla o rozkladech, podaných panem [REDACTED], narozeným dne 26. 2. 1965, bytem [REDACTED], Nymburk (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 17. 10. 2016, č. j. MPSV-[REDACTED] a ze dne 1. 2. 2017, č. j. [REDACTED], kterými byly zamítnuty žádosti účastníka řízení o obnovu řízení ve věci příspěvku na živobytí, takto:

Podle § 152 odst. 4 ve spojení s § 90 odst. 4 a 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se

- a) rozhodnutí ministerstva ze dne 17. 10. 2016, č. j. MPSV-2016-[REDACTED]
- b) rozhodnutí ministerstva ze dne 1. 2. 2017, č. j. MPSV-2017-[REDACTED]

ruší a řízení se zastavuje.

Odůvodnění

Rozhodnutím Úřadu práce – krajské pobočky Příbram (dále jen „Úřad práce“) ze dne 25. 8. 2015, č. j. [REDACTED], nebyl účastníkovi řízení přiznán příspěvek na živobytí podle zákona č. 111/2006 S., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů. Rozhodnutím ministerstva ze dne 9. 11. 2015, č. j. MPSV-UM-[REDACTED], bylo zamítnuto jeho odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí Úřadu práce.

Dne 15. 9. 2016 účastník řízení podal žádost o obnovu řízení ve věci pravomocně ukončené shora uvedeným rozhodnutím ministerstva o zamítnutí odvolání. Žádost o obnovu řízení zdůvodnil tím, že v odůvodnění rozhodnutí ministerstva o zamítnutí odvolání je nepřesně citováno ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Rozhodnutím ze dne 17. 10. 2016, č. j. MPSV-[REDACTED], ministerstvo žádost o obnovu řízení zamítlo, neboť nebyla splněna žádná z podmínek obnovy řízení podle § 100 správního řádu. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení rozklad.

Dříve, než bylo zpracováno rozhodnutí o rozkladu proti rozhodnutí ministerstva ze dne 17. 10. 2016, byl doručen další rozklad účastníka řízení, neboť účastník řízení podal novou žádost o obnovu řízení ve stejné věci, kterou tentokrát zdůvodnil tím, že Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 11. 2016, č. j. 43 Ad 84/2015, na základě jeho žaloby zrušil jak rozhodnutí ministerstva ze dne 9. 11. 2015, č. j. MPSV-[REDACTED] o zamítnutí odvolání, tak i jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce ze dne 25. 8. 2015, č. j. [REDACTED] o nepřiznání příspěvku na živobytí. Také tuto druhou žádost o obnovu řízení ministerstvo zamítlo rozhodnutím ze dne 1. 2. 2017, č. j. MPSV-2017-[REDACTED] a to právě

Ministerstvo práce a sociálních věcí
Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2
tel.: +420 221 921 111, fax: +420 224 918 391
e-mail: posta@mpsv.cz, www.mpsv.cz

s odůvodněním, že jak jeho rozhodnutí, tak jemu předcházející rozhodnutí Úřadu práce byla zrušena soudem a věc vrácena Úřadu práce, aby se jí znovu zabýval a rozhodl. Soud shledal pochybení v nesprávně určeném rozhodném období, ze kterého Úřad práce vycházel při stanovení nároku a výše dávky.

Ve věci žádosti účastníka řízení o příspěvek na živobytí, tedy ke dni vydání druhého rozhodnutí ministerstva o zamítnutí žádosti o obnovu řízení (ze dne 1. 2. 2017), neexistovalo žádné pravomocně ukončené řízení, které by mohlo být na žádost účastníka řízení obnoveno. Tím se žádost účastníka řízení stala zjevně bezpředmětnou.

Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Podle § 90 odst. 4 správního řádu, jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.

Podle § 140 odst. 1 správního řádu může správní orgán na požádání účastníka řízení nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků.

V daném případě se jedná o totožný předmět řízení a téhož účastníka řízení. Proto byla řízení o rozkladech proti rozhodnutím ministerstva ze dne 17. 10. 2016, č. j. MPSV/██████████, a ze dne 1. 2. 2017, č. j. ██████████, z moci úřední spojena, a to usnesením, které se podle § 140 odst. 4 správního řádu pouze poznamenává do spisu a proti kterému se podle § 76 odst. 5 správního řádu nelze odvolat; takové usnesení podle § 76 odst. 3 správního řádu nabývá právní moci poznamenáním do spisu a účastník řízení se o něm vhodným způsobem vyrozumí, což se děje doručením tohoto rozhodnutí. Žádost účastníka řízení o obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ministerstva ze dne 9. 11. 2015, č. j. MPSV-UI/██████████, se stala zjevně bezpředmětnou, neboť toto rozhodnutí bylo soudem zrušeno, a tudíž zde neexistuje pravomocně ukončené řízení, které by mohlo být obnoveno. Jsou tedy splněny podmínky, které odůvodňují zastavení řízení, proto ministryně práce a sociálních věcí obě napadená rozhodnutí zrušila a řízení zastavila.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

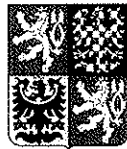
Michaela Marksová v. r.

Za správnost vyhotovení

██████████
předsedkyně rozkladové komise

Vážený pan

██████████
██████████
288 02 Nymburk

Mgr. Michaela Marksová
ministrýně práce a sociálních věcí

V Praze dne

Č. j.: MPSV-20

Rozhodnutí

Ministrýně práce a sociálních věcí rozhodla o rozkladu, podaném Mgr. nar. trvale bytem 47, Brno (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 6. 2. 2017, č. j. MPSV-20, takto:

I. Podle § 152 odst. 4 a 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí ministerstva v části, kterou bylo odmítnuto poskytnutí informace požadované **v bodě 6 žádosti** účastníka řízení, **ruší a věc se vrací** ministerstvu k novému projednání.

II. Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad v části, směřující proti části rozhodnutí ministerstva, již bylo odmítnuto poskytnutí informace požadované **v bodě 8 žádosti** účastníka řízení, **zamítá**.

Odůvodnění

Žádostí ze dne 17. 6. 2015 se účastník řízení domáhal od ministerstva podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSPI“), poskytnutí těchto informací (číslováno podle bodů, na které je členěna žádost účastníka řízení):

5) kopie pokynů, směrnic a podobných dokumentů, které se týkají kontaktování úřadů a podobných institucí v cizích zemích. Tato informace mu byla poskytnuta dopisem MPSV č. j. 201 ze dne 24. 7. 2015;

6) rozhodnutí MPSV ze dne 5. 6. 2012, č. j. MPSV-U. Poskytnutí této informace bylo odmítnuto rozhodnutím ze dne 6. 2. 2017, č. j. MPSV-201

7) jméno úředníka, který poslal v dané věci email na Spolkové ministerstvo pro rodinu, důchodce, ženy a mládež SRN, který je založen ve spisu. Tato informace mu byla poskytnuta dopisem MPSV č. j. 20 ze dne 24. 7. 2015;

8) pokud tento email nebyl úředně přeložen, pak osvědčení o jazykových schopnostech daného úředníka pro angličtinu. Poskytnutí této informace bylo odmítnuto rozhodnutím č. j. MPSV/161/3 ze dne 6. 2. 2017;

9) samotný email/emails v angličtině a jeho úředně ověřený překlad, pokud existoval v době rozhodování správního orgánu. Tato informace mu byla poskytnuta dopisem MPSV č. j. MPSV-2015 ze dne 6. 2. 2017;

10) jméno úředníka, který odpovídal ze Spolkového ministerstva pro rodinu, důchodce, ženy a mládež SRN. Tato informace mu byla poskytnuta dopisem MPSV č. j. 201 ze dne 24. 7. 2015;

11) poněvadž angličtina není úřední jazyk Spolkové republiky Německo, doklady o znalosti angličtiny daného úředníka ze Spolkového ministerstva pro rodinu, důchodce, ženy a mládež SR na dostatečné úrovni. V této části byla žádost

odložena podle § 14 odst. 5 písm. c) ZSPl, neboť se vůbec nevztahuje k působnosti ministerstva, odložení bylo sděleno účastníkovi řízení dopisem č. j. MPSV-201[redacted] ze dne 6. 2. 2017;

12) poněvadž se MPSV ČR ptalo Spolkového (federálního) ministerstva na výklad zákonů Svobodného státu Bavorsko, žadatel žádá kopie osvědčení, založené ve správním spise, že daný úředník ze Spolkového ministerstva pro rodinu, důchodce, ženy a mládež SRN vůbec zákony této spolkové země zná a tedy se k nim může kvalifikovaně vyjadřovat. V této části byla žádost odložena podle § 14 odst. 5 písm. c) ZSPl, neboť se vůbec nevztahuje k působnosti ministerstva, odložení bylo sděleno účastníkovi řízení dopisem č. j. MPSV-201[redacted] ze dne 6. 2. 2017;

13) podle čl. 30 Základního zákona Spolkové republiky Německo (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland) je dávka „Landeserziehungsgeld“ plně v jurisdikci Svobodného státu Bavorsko a Spolková republika Německo (a její ministerstva) má pouze omezené pravomoci, které jí Bavorsko výslovně předává. Žadatel tedy žádá libovolný doklad, že email poslaný ze Spolkového ministerstva pro rodinu, důchodce, ženy a mládež SRN byl jakkoli odsouhlasen Svobodným státem Bavorsko nebo byla pravomoc přenesena ze Svobodného státu Bavorsko na Spolkovou vládu. V této části byla žádost odložena podle § 14 odst. 5 písm. c) ZSPl, neboť se vůbec nevztahuje k působnosti ministerstva, odložení bylo sděleno účastníkovi řízení dopisem č. j. MPSV-201[redacted] ze dne 6. 2. 2017;

14) kopii emailu/ů s odpovědí ze Spolkového ministerstva pro rodinu, důchodce, ženy a mládež SRN spolu s jeho úředním překladem, pokud existoval v době rozhodování správního orgánu. Tato informace mu byla poskytnuta dopisem MPSV č. j. 20[redacted] ze dne 24. 7. 2015.

V bodech 5, 7, 9, 10 a 14 byly tedy požadované informace poskytnuty.

V bodech 11, 12, a 13 byla žádost odložena podle § 14 odst. 5 písm. c) ZSPl, který zní: „Povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.“

Žádost tedy byla odmítnuta pouze v bodech 6 a 8 a pouze proti tomu také směřuje rozklad.

V bodě 6 účastník řízení svoji žádost formuloval takto: „Rozhodnutí MPSV ze dne 5. 6. 2012, č. j. MPSV-[redacted] (daná věc).“

Odmítnutí tohoto bodu žádosti ministerstvo ve svém rozhodnutí odůvodnilo takto: „Správní orgán shledal, že jsou naplněny důvody pro odmítnutí žádosti z důvodů zakotvených v ustanovení § 8a a 8b odst. 2 ZSPl. Dle § 8a „*Informace týkající se projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*“. V tomto případě se jedná o informaci týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby, neboť výše zmíněné rozhodnutí se týkalo řízení ve věci dávky státní sociální podpory, konkrétně dávky „rodičovského příspěvku, kde žadatel nebyl účastníkem řízení. Podle § 8b odst. 1 „*Povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky*“, podle § 8b odst. 2 „*Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotních služeb, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území*“. Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální pomoci, je zákonem v oblasti sociální.“

Rozklad účastníka řízení v části směřující proti odmítnutí tohoto bodu žádosti, zní: „Nejvyšší správní soud vytrvale judikuje, že ochraně osobních údajů je učiněno zadost znečistěním (rozsudek NSS č. j. 7 A 3/2002 a od té doby ještě mnoho dalších).“

V bodě 8 účastník řízení svoji žádost formuloval takto: „Pokud tento email nebyl úředně přeložen, pak osvědčení o jazykových schopnostech daného úředníka pro angličtinu.“

Odmítnutí tohoto bodu žádosti ministerstvo ve svém rozhodnutí odůvodnilo takto: „Správní orgán shledal, že jsou naplněny důvody pro odmítnutí žádosti, neboť MPSV požadovanými osvědčeními daného úředníka nedisponuje. Daný úředník, konkrétně pan [REDAKOVANÝ] který korespondoval s německou stranou, byl na MPSV zaměstnán od 15. září 2010 do 31. října 2013. Na jeho pracovním místě byla požadována znalost německého a anglického jazyka na úrovni 2 a 3 v libovolné kombinaci. Ke dni skončení pracovního poměru byly všechny osobní materiály v souladu s § 20 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), zaměstnanci vráceny.“

Rozklad účastníka řízení v části, směřující proti odmítnutí tohoto bodu žádosti, zní: [REDAKOVANÝ], pracoval na pozici, která vyžadovala jisté jazykové vybavení, ale ministerstvo nemá žádný důkaz, že vůbec splňoval dané jazykové vybavení. Poněvadž to je zřejmě v rozporu s principem dobré správy, ministerstvo musí, opět v souladu s konstantní judikaturou NSS, tento nedostatek odčinit a nemůže nechat za svou chybu pykat odvolatele.“

V závěru rozkladu účastník řízení navrhuje, aby napadené rozhodnutí MPSV bylo zrušeno a věc mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

V řízení o rozkladu bylo posouzeno odmítnutí bodu 8 žádosti účastníka řízení jak z hlediska ZSPI, tak z hlediska zákona o ochraně osobních údajů. Podle § 8a ZSPI informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Podle § 20 odst. 1 zákona o ochraně osobních údajů správce nebo na základě jeho pokynu zpracovatel je povinen provést likvidaci osobních údajů, jakmile pomine účel, pro který byly osobní údaje zpracovány, nebo na základě žádosti subjektu údajů podle § 21. Podle § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů je zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Podle § 4 písm. i) zákona o ochraně osobních údajů se likvidací osobních údajů rozumí fyzické zničení jejich nosiče, jejich fyzické vymazání nebo jejich trvalé vyloučení z dalších zpracování.

Z citovaných ustanovení plyne, že ministerstvo postupovalo v souladu s nimi, když osobní údaje dotyčného úředníka, včetně údajů o dosaženém vzdělání a jazykové způsobilosti, zpracovávalo, tj. uchovávalo, pouze po dobu, kdy trval účel tohoto uchovávání, tj. pracovní poměr dotyčného úředníka na ministerstvu. Ukončením pracovního poměru tento účel pominul, proto byly osobní údaje likvidovány vyloučením z dalšího zpracování, tj. i uchovávání, a to vrácením příslušných dokladů

dotyčnému úředníkovi. Konkrétní formu „trvalého vyloučení z dalších zpracování“ zákon o ochraně osobních údajů nestanoví. Žádost o informace proto musela být v souladu s ustanovením § 8a ZSPI odmítnuta, neboť zákon o ochraně osobních údajů její poskytnutí neumožňuje, jelikož byla podle tohoto zákona zlikvidována. Proto byl rozklad, v části týkající se odmítnutí bodu 8 žádosti účastníka řízení, zamítnut.

Ze stejných hledisek bylo v rozkladovém řízení posouzeno i odmítnutí bodu 6 žádosti účastníka řízení. Účastník řízení požaduje jako informaci poskytnutí konkrétního rozhodnutí ministerstva, které se týká konkrétní třetí osoby a obsahuje osobní údaje její i osob jí blízkých. Účastník řízení má jistě pravdu v tom, že rozhodnutí lze anonymizovat znečitelněním identifikačních osobních údajů. V daném případě je však tato anonymizace problematizována tím, že účastník řízení ve své žádosti přesně označil číslo jednací požadovaného rozhodnutí i datum jeho vydání, lze tedy důvodně předpokládat, že je mu také známo, které konkrétní osoby se týká a obsah požadované informace s touto osobou spojit, čímž ochrana osobních údajů jejich znečitelněním nesplňuje svůj účel. Navíc při odmítnutí informace se v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 písm. a) ZSPI postupuje podle správního řádu, z jehož ustanovení § 27 odst. 2 („Účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.“) plyne účastenství dalších osob, které by mohly být dotčeny poskytnutím informace nebo být účastníky v řízení o vydání rozhodnutí o neposkytnutí informace či v odvolacím, resp. rozkladovém řízení. Z ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu („Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.“) rovněž plyne okruh osob, s nimiž povinný subjekt při poskytování, resp. neposkytování informace jedná. Není to tedy vždy jen žadatel o informace, ale mohou to být i jiné dotčené osoby, pokud se k nim požadovaná informace vztahuje. Z uvedeného vyplývá povinnost povinného subjektu informovat tyto osoby, že hodlá nebo nehodlá poskytnout informace, které se jich mohou dotknout, a právo těchto osob se k tomu vyjádřit. Je pak na povinném subjektu, aby případné vyjádření těchto osob reflektoval a eventuálně z něj vyvodil důsledky pro svůj další postup. V posuzovaném případě se tak ze strany ministerstva nestalo. Proto bylo napadené rozhodnutí ministerstva v části, kterou byl odmítnut bod 6 žádosti účastníka řízení o informace, zrušeno a věc se mu v této části vrací k novému projednání v intencích shora uvedeného.

Na základě shora popsaných úvah rozhodla ministryně práce a sociálních věcí tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

Michaela Marksová v. r.

Za správnost vyhotovení

předsedkyně rozkladové komise

Vážený pan

62 _____

mlčenlivost. Dále, že pokud jde o údajné neposkytnutí údajů o dvou konkrétně jmenovaných dětech, tak při osobní návštěvě zaměstnanců ministerstva a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy jim byly požadované dokumenty poskytnuty (rozuměj k nahlédnutí), a tedy se dostaly do sféry jejich dispozice, přičemž ZSPOD nestanoví, jakou formou mají být požadované údaje sděleny. Opakoval tvrzení o nedostatku potřeby sociálně právní ochrany a také, že veškeré požadované informace byly sděleny ústně na schůzce zástupců ministerstva, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a účastníka řízení dne [REDAKCE]

Veškeré tyto námitky účastník řízení uvedl již ve svém vyjádření k oznámení o zahájení správního řízení. Ministerstvo se se všemi v odůvodnění svého rozhodnutí velmi podrobně vypořádalo, kromě jediné. V oznámení o zahájení správního řízení ze dne 3. 7. 2012 není vůbec specifikován skutek, kterým se měl účastník řízení dopustit správního deliktu, přičemž je zde uvedena pouze právní kvalifikace.

Rozhodnutím ze dne 22. 3. 2013, č. j. 201 [REDAKCE], ministryně práce a sociálních věcí rozklad zamítla. V odůvodnění svého rozhodnutí konstatovala, že řízení bylo zahájeno oznámením ze dne 3. 7. 2012, zmocněnkyně účastníka řízení se dostavily na ministerstvo dne 20. 7. 2012, seznámily se se spisovou dokumentací, požádaly o pořízení kopií jejich vybraných částí a sdělily, že se písemně vyjádří do 25. 7. 2012. Toho dne bylo také vyjádření, jehož obsah je totožný se shora reprodukováným obsahem rozkladu, na ministerstvo doručeno. Ministryně práce a sociálních věcí dále uvedla, že v odůvodnění svého rozhodnutí se ministerstvo velmi pečlivě, zákonným a přesvědčivým způsobem, s odkazem na příslušná zákonná ustanovení a jejich výkladem, vypořádalo s námitkami uvedenými ve vyjádření, a v podaném rozkladu nejsou uvedeny žádné jiné podstatné skutečnosti, než které již byly uvedeny ve vyjádření. Jako jedinou oprávněnou námitku uznala, že předmět správního řízení byl v oznámení vymezen pouze právní kvalifikací, nikoliv též přesně skutkově. Tato vada by však byla důvodem ke zrušení rozhodnutí pouze v případě, že by předmět řízení skutečně nebyl účastníkovi řízení znám a dozvěděl by se o něm až z rozhodnutí samého, neměl by tedy možnost před vydáním rozhodnutí se k němu vyjádřit a činit úkony na svou obranu. Z vyjádření účastníka řízení ze dne 25. 7. 2012 je však zřetelné, že předmět řízení mu byl dostatečně znám, neboť se k němu detailně vyjadřuje. Neuvedení skutkového vymezení předmětu řízení v oznámení o zahájení řízení je tedy vadou, o níž nelze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě jeho správnost, a proto se k ní nepřihlíží.

Rozsudkem ze dne 27. 1. 2017, č. j. 10A 78/2013 – 74, Městský soud v Praze na základě žaloby účastníka řízení rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění rozsudku uvedl, že se musel z úřední povinnosti zabývat otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí. Ministryně práce a sociálních věcí se ve svém rozhodnutí se všemi rozkladovými námitkami nevypořádala, což způsobuje nepřezkoumatelnost. Bezesporu si lze představit, že orgán rozhodující o opravném prostředku se ztotožní s konkrétními úvahami uvedenými v prvostupňovém rozhodnutí a na tyto úvahy pouze odkáže, avšak i on musí vždy alespoň v základních obrysech nastínit vlastní úvahu, která jej vedla k vydání rozhodnutí o opravném prostředku. Soud akceptoval, jak se ministryně práce a sociálních věcí vypořádala s námitkou, že v oznámení o zahájení řízení

nebyl skutkově vymezen předmět řízení. Zároveň se ztotožnil s další žalobní námitkou účastníka řízení, že bylo povinností ministerstva prokázat potřebnost poskytnutí sociálně právní ochrany dětem umístěným v zařízení účastníka řízení, což neučinilo a ani rozhodnutí ministryně práce a sociálních věcí se s tímto nijak nevyrovnalo, čímž byla porušena zásada, že státní moc lze uplatňovat pouze v případech a mezích stanovených zákonem.

Ministryně práce a sociálních věcí je právním názorem vysloveným v rozsudku soudu vázána. Kromě skutečnosti, že ve svém rozhodnutí se samostatně nevypořádala s rozkladovými námitkami účastníka řízení, ale pouze odkázala na vypořádání totožných námitek uvedených již ve vyjádření k oznámení o zahájení řízení, s nimiž se již vyrovnalo ministerstvo ve svém rozhodnutí, považuje za stěžejní názor soudu, že bylo povinností ministerstva prokázat potřebnost poskytnutí sociálně právní ochrany dětem umístěným v zařízení účastníka řízení. Posouzení a prokázání této potřebnosti je plně v působnosti příslušného věcného odboru ministerstva. Ministryně práce a sociálních věcí proto rozkladem napadené rozhodnutí ministerstva uvedené ve výroku zrušila a věc mu vrací k novému projednání. Ministerstvo při novém projednání zároveň zohlední zákonnou objektivní lhůtu pro zánik odpovědnosti právnické osoby za správní delikt.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

Michaela Marksová v. r.

Za správnost vyhotovení

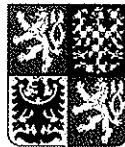
████████████████████
předsedkyně rozkladové komise

Vážená paní

████████████████████
advokátka

████████████████████
150 00 Praha 5

Mgr. Michaela Marksová
ministryně práce a sociálních věcí

V Praze dne
Č.j.: 2016/

Rozhodnutí

Ministryně práce a sociálních věcí rozhodla o rozkladu ve věci odejmutí akreditace č. 2015/0327-PK podle § 117d odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), podaném panem Mgr. [redacted], jednatelem společnosti [redacted] se sídlem [redacted] (dále jen „účastník řízení“), takto:

Podle § 152 odst. 4 a 5 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 22. 9. 2016, č.j.: MPSV-2 [redacted] 224/2, **ruší a věc se vrací** ministerstvu k novému projednání.

Odůvodnění

Účastník řízení podal v zákonné lhůtě dne 13. 10. 2016 rozklad proti rozhodnutí uvedeném ve výroku, kterým byla účastníku řízení odejmuta akreditace č. 2015/0327-PK, udělená rozhodnutím o udělení akreditace ze dne 3. dubna 2015, č.j.: 2015/68-224/1. Návrh na odejmutí byl podán na základě provedené kontroly. V rozkladu účastník řízení uvedl, že s ohledem na rozsah, charakter a závažnost odvolacích námitek bude rozklad dále podrobně doplněn. Ministerstvo vyzvalo účastníka řízení k doplnění rozkladu a toto doplnění bylo ministerstvu doručeno dne 4. 11. 2016. Účastník řízení v doplnění rozkladu uvedl, že rozhodnutí o odejmutí je nepřezkoumatelné a nesrozumitelné pro nedostatek důvodů. Dále uvedl, že byl nesprávně zjištěn skutkový stav a napadl podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které má za následek nezákonnost rozhodnutí.

Na základě uvedeného rozkladu bylo provedeno přezkoumání věci. Ze soustředěné spisové dokumentace bylo zjištěno, že na základě písemného pověření č. 2016/0356, vystaveného [redacted], [redacted] sociálních služeb, sociální práce a sociálního bydlení, zahájilo dne 1. 6. 2016 ministerstvo, jmenovitě [redacted] vedoucí kontrolní skupiny a Mgr. [redacted] v sídle účastníka řízení kontrolu v souladu s ustanovením § 117d odst. 1 zákona, v režimu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád).

Předmětem kontroly bylo naplňování podmínek dle vydaného Rozhodnutí a udělení akreditace v kontrolovaném období: 1. 5. 2015 – 30. 4. 2016.

Kontrola byla zahájena předáním pověření podle § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu. Vzhledem k tomu, že dle sdělení přítomného zaměstnance společnosti se v sídle nenacházejí dokumenty potřebné pro vykonání kontroly, se vedoucí kontrolní skupiny telefonicky dohodl s účastníkem řízení na kontrole v místě detašovaného pracoviště na adrese [REDAKCE] s termínem 20. 6. 2016. Účastník řízení dal svým jednáním najevo, že je o kontrole informován v souladu s § 5 odst. 3 kontrolního řádu. Navíc při kontrole na místě dne 13. 7. 2016 (změna termínu byla znovu domluvena telefonicky a následně potvrzena dopisem ze dne 22. 6. 2016, č.j.: MPSV-20 [REDAKCE]) bylo pověření ke kontrole předloženo opakovaně. Přítomni byli Mgr. [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Oba členové kontrolní komise se byli schopni prokázat pověřením kdykoliv během kontroly. Protokol o kontrole byl účastníku řízení doručen dne 25. 8. 2016. Tento úkon nebylo možné učinit dříve vzhledem k závažnosti případu (není-li jiná možnost, než odebrání akreditace, je potřeba velmi pečlivé uvážení, zda jsou pro tento krok dány důvody) a omezené personální kapacitě ministerstva zesílené probíhajícími dovolenými. Námitky byly s účastníkem řízení vypořádány.

Dne 8. 9. 2016 projednala akreditační komise v souladu s § 117d odst. 3 zákona návrh na odejmutí akreditace. Vzhledem k nalezeným nedostatkům nemohl výsledek námitkového řízení zvrátit předložení návrhu na odejmutí akreditace akreditační komisí. Navíc další zasedání akreditační komise bylo pevně stanoveno až na 3. 11. 2016 a návrh na odejmutí akreditace není vhodné projednávat per rollam. Dne 20. 9. 2016 ve 14:10 hod. vedoucí kontrolní skupiny [REDAKCE] telefonicky kontaktoval účastníka řízení, avšak nikoli cíleně. Jednalo se o vstřícný krok v podobě zpětného volání na základě zmeškaného hovoru, aniž by bylo možné identifikovat, že se jedná o telefonní číslo účastníka řízení. Telefon zvedla manažerka vzdělávání v sociálních službách [REDAKCE] a dotazovala se, zda bude akreditace odebrána s ohledem na výsledek námitkového řízení. Vedoucí kontrolní skupiny jí sdělil, že zákon nedává jinou možnost. Aby však byl zachován vstřícný přístup k účastníkovi řízení, vedoucí kontrolní skupiny nabídl paní [REDAKCE] že se spojí se zkušenějším kolegou, aby se ujistil, že neexistuje jiná možnost. Lze konstatovat, že telefonické sdělení učiněné vedoucím kontrolní skupiny bylo provedeno v souladu s kontrolním řádem a nepochybně bylo vstřícným krokem vůči účastníkovi řízení, který má ve výsledku více času připravit si argumenty pro předpokládané podání rozkladu.

Rozhodnutí o odejmutí akreditace uvedené ve výroku bylo vydáno až poté, co byly ministerstvu doručeny veškeré podklady v námitkovém řízení. Doručeno bylo účastníkovi řízení dne 29. 9. 2016. Nelze tedy souhlasit s tvrzením účastníka řízení, že o odejmutí akreditace bylo rozhodnuto dne 8. 9. 2016. Akreditační komise vydává pouze stanovisko, ke kterému ministerstvo přihlíží při rozhodování. Účastník řízení dále namítal, že se nepravomocná informace o odejmutí akreditace

objevila na webu v zápisu č. 54 z jednání Akreditační komise. Transparentnost jednání akreditační komise je zajištěna kromě jiného zveřejňováním zápisů z jednání na webu MSPV. Jedná se o standardní postup. Komise dne 8. 9. 2016 přijala stanovisko doporučující odejmout akreditaci účastníkovi řízení, avšak zápis z jednání Akreditační komise není dokumentem způsobilým zakládat, měnit nebo rušit práva a povinnosti účastníka řízení. Rozhodnutí o odejmutí akreditace, která nabydou právní moci, se promítají do seznamu dostupného na adrese <http://www.mpsv.cz/cs/20149>. K tomuto seznamu a zápisům z jednání akreditační komise vede ve struktuře webu velmi odlišná cesta.

Kontrola dokumentace a evidence materiálů vzdělávacího programu se týkala realizace vzdělávacího programu ve dnech 2. 11. 2015 – 8. 12. 2015 (realizace v Olomouci), 21. 1. 2016 – 27. 2. 2016 (realizace v Olešné), 14. 12. 2015 – 3. 2. 2016 (realizace v Chebu). U kontrolovaných běhů v Olomouci a v Chebu byly porušeny podmínky, za kterých byla udělena akreditace, a zjištěny níže uvedené nedostatky:

1) Zjištění u běhu v Olomouci i v Chebu:

Dle předložených smluv se zařízeními, kde byla realizována praxe, nebylo prokázáno, že praxe probíhala v zařízení sociálních služeb, ve kterém byl účastník kurzu zaměstnán (pokud účastník kurzu pracuje jako pracovník v sociálních službách, je možné uznat praxi v tomto zařízení, viz Průvodce). Praxe neproběhla ani v dalších zařízeních sociálních služeb uvedených v žádosti, čímž došlo k porušení ustanovení § 117a odst. 3 písm. b) a c) zákona ve vztahu k § 117d odst. 2 zákona.

2) Zjištění u běhu v Olomouci:

Dle výkazu lektora výuky bylo zjištěno, že několik částí vzdělávacího programu vyučovala neakreditovaná lektorka, uvedena jako [REDAKCE] čímž bylo porušeno ustanovení § 117a odst. 3 písm. d) zákona ve vztahu k § 117d odst. 2 zákona. Lektor, který není uveden v žádosti o akreditaci vzdělávacího programu, nebo v žádosti o doplnění lektorského týmu, nesmí v příslušném vzdělávacím programu vyučovat.

Dále bylo v doplnění rozkladu uvedeno, že ministerstvo o věci samé nevedlo správní řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1, a to doručením oznámení, nebo ústním prohlášením a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Předmětné oznámení o zahájení správního řízení o odejmutí akreditace ve spisové dokumentaci chybí, lze tedy souhlasit s námitkou účastníka řízení, že řízení nebylo zahájeno, neboť oznámení nebylo účastníkovi řízení doručeno.

V souladu s ustanovením § 152 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu byl v rozkladovém řízení přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Procesní pochybení spočívá v nedoručení oznámení o zahájení řízení z moci úřední a tudíž účastník řízení se nemohl vyjádřit ve věci, čímž byl zkrácen na svých právech.

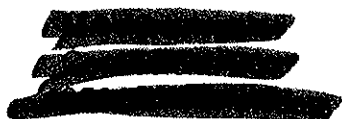
Napadené rozhodnutí se ruší proto, že ministerstvo závažným způsobem porušilo ustanovení o průběhu správního řízení a tím došlo k porušení objektivních procesních pravidel. Rozhodnutí uvedené ve výroku tak bylo vydáno v rozporu s § 2 odst. 1 v návaznosti na § 68 odst. 3 správního řádu, a proto se ruší a věc se vrací ministerstvu.

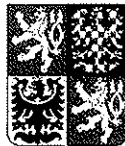
Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

Mgr. Michaela Marksová v. r.

Za správnost vyhotovení

předsedkyně rozkladové komise

Mgr. Michaela Marksová
ministryně práce a sociálních věcí

V Praze dne
Č. j.: MPSV-2016 [redacted]

Rozhodnutí

Ministryně práce a sociálních věcí rozhodla o rozkladu, podaném panem [redacted] [redacted] nar. 27. 10. 1973, [redacted] se sídlem [redacted] [redacted] (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 18. 8. 2016, č. j.: MPSV-2016 [redacted], kterým byla zamítnuta žádost účastníka řízení o prominutí nesplnění podmínky výše splatných nedoplateků pro účely poskytnutí příspěvku podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 2. kalendářní čtvrtletí roku 2016, takto:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

Úřad práce ČR obdržel dne 13. 7. 2016 od účastníka řízení žádost podle § 78 zákona o zaměstnanosti o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě za 2. kalendářní čtvrtletí roku 2016. Účastník řízení měl k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí, za které o příspěvek žádal, tj. ke dni 30. 6. 2016, splatný nedoplatek u Finančního úřadu (dále jen „FÚ“) ve výši 194 706 Kč, tedy částku přesahující 10 000 Kč, čímž ke dni 30. 6. 2016 nesplnil podmínku stanovenou v § 78 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Účastník řízení nežádal Úřad práce ČR, aby si nedoplatky podle § 147b zákona o zaměstnanosti, zjistil sám. Splatný nedoplatek uhradil až dne 18. 7. 2016.

Dne 4. 8. 2016 požádal účastník řízení ministerstvo o prominutí nesplnění podmínky bezdlužnosti, kterou odůvodnil tím, že ke vzniku dluhu došlo v důsledku toho, že se o nedoplatek dozvěděl až dne 11. 7. 2016, neboť účetní dne 12. 5. 2016 převzala dopis FÚ (rozhodnutí o odvolání) a tento předala účastníku řízení až dne 11. 7. 2016. Kdyby o nedoplatek věděl již v květnu, vše by vyřešil.

Ve výroku uvedeným rozhodnutím ministerstvo zamítlo žádost účastníka řízení o prominutí výše splatných nedoplateků pro účely poskytnutí příspěvku podle § 78 zákona o zaměstnanosti, přičemž rozhodnutí odůvodnilo tím, že v daném případě nebyla splněna lhůta 15 dnů daná ustanovením § 78 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti, žádosti by tak nebylo možné vyhovět ani v případě, že by na základě uvedených skutečností byl případ vyhodnocen jako hodný zvláštního zřetele. Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 22. 8. 2016.

Proti rozhodnutí ministerstva podal účastník řízení dne 23. 8. 2016 včasný rozklad, ve kterém požádal o vyhovění žádosti. Poukazoval (stejně jako v žádosti) na to, že

Ministerstvo práce a sociálních věcí
Na Poříčnické právu 1/376, 128 01 Praha 2
tel.: +420 221 921 111, fax: +420 224 918 391
e-mail: posta@mpsv.cz, www.mpsv.cz

se o nedoplatku dozvěděl až dne 11. 7. 2016 a popsal, proč úhradu splatného nedoplatku vůči FÚ nemohl stihnout do 15. 7. 2016. Poukázal na to, že se jednalo o souběh nevědomých pochybení.

Podle § 78 odst. 4 zákona o zaměstnanosti se příspěvek poskytuje čtvrtletně zpětně na základě písemné žádosti zaměstnavatele, která musí být úřadu práce doručena nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. Příspěvek se poskytuje za podmínky, že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí zaměstnavatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky vedené příslušným finančním nebo celním úřadem, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, s výjimkou případů, kdy

a) bylo povoleno splácení ve splátkách a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek nebo bylo povoleno posečkání daně, nebo

b) součet všech splatných nedoplatků zaměstnavatele k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí nepřesáhl 10 000 Kč a zaměstnavatel tyto nedoplatky uhradil do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, za které o příspěvek žádá, nebo je uhradil do 5 pracovních dnů ode dne, kdy se o těchto nedoplatcích od úřadu práce dozvěděl v případě, že si údaje o nedoplatcích podle § 147b zjistil úřad práce sám, pokud mu k tomu dal zaměstnavatel souhlas a za tímto účelem zprostil příslušný finanční nebo celní úřad povinnosti mlčenlivosti vůči úřadu práce; uhrazení nedoplatku je zaměstnavatel povinen úřadu práce doložit.

Podle § 78 odst. 13 zákona o zaměstnanosti ministerstvo může na základě písemné a odůvodněné žádosti zaměstnavatele ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele prominout nesplnění podmínky uvedené v odstavci 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti, pokud jde o výši součtu všech splatných nedoplatků zaměstnavatele. Žádost musí být ministerstvu doručena nejpozději do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí, za které je o příspěvek žádáno.

K věci lze uvést, že ministerstvo o žádosti o prominutí nesplnění podmínky podle § 78 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti rozhodlo tak, že žádost zamítlo, když došlo k závěru, že v daném případě žádosti nelze nijak vyhovět. Účastník řízení evidovaný splatný nedoplatek neuhradil ve lhůtě do 15. 7. 2016. Účastník řízení si nepožádal Úřad práce ČR, aby si výši nedoplatků v souladu s § 147b zákona o zaměstnanosti zjistil sám, proto mu jiná lhůta neběžela. Své rozhodnutí ministerstvo odůvodnilo podrobně, když v odůvodnění v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu přezkoumatelným způsobem uvedlo důvody výroku, čímž byla dodržena zásada přesvědčivosti rozhodnutí (rozhodnutí ministerstva bylo odůvodněno srozumitelně a jednoznačně). Námitky uplatněné v rozkladu nelze považovat za důvodné.

Účastník řízení ve správním řízení a v rozkladu, jak je výše uvedeno, vysvětlil důvody, které ke vzniku splatných nedoplatků vůči FÚ ke dni 30. 6. 2016 v celkové výši 194 706 Kč vedly, avšak tyto tvrzené důvody nelze nijak zohlednit. Ze spisové dokumentace vyplývá, že účastník řízení o příspěvek žádá dlouhodobě (od 1. čtvrtletí kalendářního roku 2014), podmínky pro jeho přiznání mu tedy musely být dobře známé. Prominutí podmínky bezdlužnosti je v kompetenci

ministerstva, které žádosti o takové prominutí může vyhovět pouze tehdy, shledá-li takový případ výjimečným a hodným zvláštního zřetele, avšak pouze za předpokladu, že splatný nedoplatek byl uhrazen ve lhůtách [podle § 78 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti], což se v daném případě nestalo. Účastník řízení splatný nedoplatek neuhradil ve lhůtě 15 dnů po uplynutí kalendářního čtvrtletí, za které o příspěvek žádá, čímž nesplnil lhůtu, kterou nelze prominout.

K věci lze dále uvést, že pokud chce zaměstnavatel zaměstnávat osoby se zdravotním postižením i s finančním příspěvím státu, nezbyvá, než aby splnění podmínek pro poskytnutí příspěvku věnoval náležitou pozornost, a to i s ohledem na skutečnost, že na prominutí nesplnění zákonných podmínek pro přiznání příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona o zaměstnanosti není právní nárok. Právní úprava umožňuje prominout zaměstnavateli splatné nedoplatky, jejichž součet k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí přesáhne částku 10 000 Kč, jen pokud tyto nedoplatky jsou uhrazeny ve lhůtě, tj. v daném případě nejpozději dne 15. 7. 2016. Z obsahu spisu vyplývá, že účastník řízení nevěnoval dostatečnou pozornost splnění podmínky bezdlužnosti ke dni 30.6.2016. Splnění zákonných podmínek alespoň pro možnost prominutí nesplnění bezdlužnosti nevěnoval přiměřenou pozornost ani v následujících 15 dnech po uplynutí čtvrtletí, za které o příspěvek žádal (tj. od 1. 7. do 15. 7. 2016), čímž porušil zásadu „bdělým náležitým právem“. Tímto svým jednáním nedosáhl na poskytnutí příspěvku, dokonce ani na možnost prominout nesplnění podmínky bezdlužnosti. Za prokázaného skutkového stavu věci nelze rozhodnout jinak, než žádost o prominutí podmínky bezdlužnosti zamítnout. Jakékoliv jiné rozhodnutí by bylo nezákonné, neboť zákon o zaměstnanosti nepřipouští žádné výjimky při nesplnění prekluzivní hmotněprávní lhůty vyplývající z § 78 odst. 4 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Pro posouzení věci není podstatné, zda námitky uplatněné účastníkem řízení (v žádosti nebo rozkladu) lze považovat za důvody, kterými by bylo možné případ hodnotit jako hodný zvláštního zřetele.

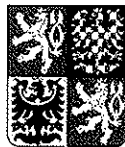
V rozhodnutí ministerstva nelze shledat nezákonnost ani jinou nesprávnost. Na základě podaného rozkladu nebyly shledány důvody ke změně nebo zrušení napadeného rozhodnutí, a proto rozkladu nelze vyhovět. S ohledem na výše uvedené byl rozklad zamítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

Mgr. Michaela Marksová v. r.

Za správnost vyhotovení

předsedkyně rozkladové komise

Mgr. Michaela Marksová
ministryně práce a sociálních věcí

V Praze dne
Č. j.: MPSV- 201[REDACTED]

Rozhodnutí

Ministryně práce a sociálních věcí rozhodla o rozkladu, podaném panem [REDACTED] [REDACTED], narozeným dne 29. 7. 1969, trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 10. 6. 20[REDACTED] č. j.: MPSV-[REDACTED] JMK (dále jen „rozhodnutí“), kterým byla opravena písařská chyba v písemném vyhotovení rozhodnutí ze dne 13. 1. 20[REDACTED] č. j.: MPSV-U [REDACTED], v jeho výrokové části, podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Podle § 152 odst. 4 a 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

Účastník řízení podal v zákonné lhůtě rozklad proti rozhodnutí uvedenému ve výroku, kterým byla z moci úřední opravena písařská chyba – zřejmá nesprávnost - v písemném vyhotovení rozhodnutí ze dne 13. 1. 20[REDACTED] č. j.: MPSV-[REDACTED] JMK, v jeho výrokové části, kterým bylo rozhodnuto o odvolání účastníka řízení. Tato oprava spočívala pouze v uvedení správné (třípísmenné) koncovky čísla jednacího citovaného rozhodnutí Úřadu práce, o jehož odvolání ministerstvo dříve rozhodlo.

V rozkladu účastník řízení uvádí, že se domnívá, že při zpracování tohoto rozhodnutí bylo vycházeno z nesprávných podkladů. Dále se omlouvá za stručnost tohoto podání, které je způsobené jeho zdravotním stavem. V případě jakékoliv nejasnosti či potřeby doplnění je možné jej kontaktovat. Za kladné vyřízení děkuje.

Na základě podaného rozkladu byla věc podle spisové dokumentace přezkoumána. Z předloženého spisu je nepochybné, že ve výše napadeném rozhodnutí jde pouze o opravu písařské chyby. Nejedná se o rozhodnutí ve věci. Opravné rozhodnutí tak bylo vydáno v souladu s § 70 správního řádu, o čemž není žádných pochyb.

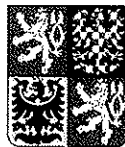
Ministryně práce a sociálních věcí neshledala důvody pro změnu nebo zrušení ve výroku uvedeného rozhodnutí, a proto se rozklad zamítá.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

Mgr. Michaela Marksová v. r.

Za správnost vyhotovení
[redacted]
předsedkyně rozkladové komise

Vážený pan
[redacted]
[redacted]
[redacted]

Mgr. Michaela Marksová
ministryně práce a sociálních věcí

V Praze dne
Č. j.: MPSV-2017-[REDACTED]

Rozhodnutí

Ministryně práce a sociálních věcí rozhodla o rozkladu, podaném paní [REDACTED], narozenou dne 11. 5. 195[REDACTED] bytem [REDACTED] (dále jen „účastnice řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 19. 12. 2016, č. j.: MPSV-[REDACTED] kterým byla v přezkumném řízení zrušena dvě rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) a věc byla vrácena ČSSZ k dalšímu řízení, ve věci starobního důchodu účastnice řízení, takto:

Podle § 152 odst. 4 a 5 písm. b) v návaznosti na § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozklad **zamítá** pro opožděnost.

Odůvodnění

Napadeným rozhodnutím uvedeným ve výroku ministerstvo vyhovělo podnětu ČSSZ uplatněnému podle § 95 odst. 1 správního řádu a zrušilo rozhodnutí ČSSZ č. I ze dne 30. 9. 2016/VL, č. j. 1 – 2R – 30. 9. 2016 – [REDACTED], kterým byl zvýšen starobní důchod přiznaný dle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přezkoumávané rozhodnutí A“), a rozhodnutí ČSSZ č. II ze dne 30. 9. 2016/VL, č. j. 1 – 2R – 30. 9. 2016 – [REDACTED], kterým bylo uloženo vrátit dle § 118a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, přeplatek v částce 232 882 Kč vzniklý neoprávněnou výplatou starobního důchodu (dále jen „přezkoumávané rozhodnutí B“).

K přezkoumávaným rozhodnutím lze uvést následující:

Ministerstvo obdrželo dne 29. 11. 2016 od ČSSZ podnět k zahájení přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu ve věci přezkoumávaného rozhodnutí A, kterým byl účastnici řízení chybně zvýšen od 11. 9. 2016, t. j. ode dne dosažení důchodového věku, starobní důchod přiznaný dle § 31 zákona o důchodovém pojištění a zároveň od téhož data přiznána jeho výplata, která byla rozhodnutím ČSSZ ze dne 8. 12. 2015 zastavena z důvodu výkonu výdělečné činnosti zakládající účast na důchodovém pojištění. Důvodem zvýšení procentní výměry starobního důchodu přiznaného podle § 31 zákona o důchodovém pojištění bylo dodatečné započtení doby výkonu výdělečné činnosti od 28. 9. 2013 do 10. 9. 2016. Doplatek

důchodu ve výši 11 280 Kč byl použit na částečnou úhradu přeplatku na starobním důchodu za období od 28. 9. 2013 do 9. 12. 2015 ve výši 232 882 Kč. Povinnost uhradit tento přeplatek byla přítom účastníci řízení uložena rozhodnutím ČSSZ ze dne 9. 3. 2016, č. j. R – 9. 3. 2016 – [REDACTED]

Přezkoumávaným rozhodnutím B pak bylo deklarováno, že ČSSZ má nárok na vrácení přeplatku ve výši 232 882 Kč a účastníci řízení se ukládá povinnost vrátit část přeplatku ve výši 221 602 Kč s tím, že na částečnou úhradu přeplatku byl použit doplatek starobního důchodu náležející dle přezkoumávaného rozhodnutí A.

Jak uvedla ČSSZ ve svém podnětu, obě přezkoumávaná rozhodnutí byla vydána v rozporu s právními předpisy. V případě přezkoumávaného rozhodnutí A nebyla splněna podmínka nároku na přepočítání tohoto důchodu dle § 36 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, t. j. nepobírání starobního důchodu po celé období výkonu výdělečné činnosti, neboť výplata důchodu byla zastavena až od 10. 12. 2015 a přeplatek vzniklý neoprávněnou výplatou tohoto důchodu od 28. 9. 2013 do 9. 12. 2015 nebyl dosud uhrazen. Podmínku nepobírání důchodu za uvedené období tak nelze považovat za splněnou.

Rovněž přezkoumávané rozhodnutí B bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, neboť jím byla znovu uložena povinnost uhradit přeplatek na starobním důchodu, ačkoliv byla tato povinnost již uložena pravomocným a vykonatelným rozhodnutím ČSSZ ze dne 9. 3. 2016. Navíc byl přeplatek předepsán podle chybného ustanovení zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Ministerstvo se ztotožnilo s obsahem podnětu ČSSZ a podle § 97 odst. 3 správního řádu výše uvedená rozhodnutí ČSSZ (A i B), která byla vydána v rozporu s právními předpisy, napadeným rozhodnutím uvedeným ve výroku zrušilo a věc vrátilo k dalšímu opatření ČSSZ.

Proti rozhodnutí uvedenému ve výroku podala účastnice řízení rozklad. Podle dodejky bylo ověřeno, že účastnice řízení převzala rozhodnutí dne 27. 12. 2016. Patnáctidenní lhůta pro podání rozkladu (podle § 152 odst. 4 ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu) uplynula dnem 11. 1. 2017. Toto rozhodnutí tedy nabylo právní moci dnem 12. 1. 2017. Účastnice řízení podala rozklad k poštovní přepravě dne 13. 1. 2017, tedy až 2 dny po uplynutí odvolací lhůty. Tato skutečnost je ve spise podložena obálkou s otiskem poštovního razítka. Z toho důvodu jde o rozklad opožděný.

Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřijatelné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřijatelné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Podle § 94 odst. 2 věty druhé nelze v přezkumném řízení přezkoumávat rozhodnutí vydaná podle § 97 správního řádu.

Z textu rozkladu je zřejmé, že účastnice řízení nenapadá předmětné rozhodnutí ministerstva, ale odmítá svoji odpovědnost za vznik přeplatku na starobním důchodu. Neuvádí však žádné nové skutečnosti, které by mohly být důvodem pro obnovu řízení podle § 100 správního řádu. Rovněž nebyly naplněny podmínky pro postup podle § 101 správního řádu.

K napadenému rozhodnutí lze dodat, že jde o rozhodnutí v přezkumném řízení, kterým byla zrušena pravomocná rozhodnutí podle § 97 odst. 3 a § 98 správního řádu, k němuž se váže rovněž § 99 odst. 1 a 2 správního řádu. Podle těchto ustanovení mělo být v rozhodnutí uvedeno, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení, což uvedeno nebylo.

Po vyhodnocení celé věci byl učiněn závěr, že rozklad proti rozhodnutí ministerstva v přezkumném řízení byl podán opožděně a nebyly shledány předpoklady pro obnovu řízení ani pro vydání nového rozhodnutí. Proto se rozklad zamítá.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

Mgr. Michaela Marksová v. r.

Za správnost vyhotovení

předsedkyně rozkladové komise

Vážená paní

